

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hebben we een spannend evangelie.
Want wat is er aan de hand?
Jezus zit met zijn leerlingen in een bootje
op weg naar de overkant van het meer.
En dan ineens steekt er een hevige storm op.
De storm is zelfs zo hevig,
dat het water al in het bootje slaat.
Je kunt je voorstellen dat de leerlingen
doodsbang zijn.
Met man en macht proberen ze te overleven.
En wat zien ze dan ineens:
Jezus ligt gewoon te slapen,
op een kussen achter in de boot.
Te slapen!
Ze begrijpen er helemaal niets van.

Natuurlijk maken ze dan Jezus wakker
en zeggen, waarschijnlijk behoorlijk geïrriteerd:
"Meester, hoe kan dat nou?
U ligt gewoon te slapen
terwijl wij met man en macht bezig zijn
om niet te vergaan.
Onbegrijpelijk!
Maakt het U dan helemaal niets uit
dat wij dreigen te vergaan?
Wel, deze kritiek is natuurlijk niet terecht,
maar wel te begrijpen, denk ik.
Ik vrees dat wij zeker niet anders zouden reageren.

In de eerste lezing hoorden we ook zoiets.
Dat was een lezing uit het boek Job.
Job is alles kwijtgeraakt.
Zelfs zijn eigen gezondheid.
En die arme Job begrijpt er ook
helemaal niets meer van.

Hoe kan God dat nou allemaal toestaan?
Job zit ook vol met vragen.
En ook wel met de nodige kritiek.

Maar dan gaat God de rollen eens omdraaien.
Nu gaat God eens vragen stellen aan Job.

De eerste vraag gaat over de schepping van de aarde.
Nou hebben wij natuurlijk ook allerlei
ideeën over de schepping van de aarde.
En sommigen schijnen dat zelfs ook
allemaal heel zeker te weten.
Maar God vraagt nu aan Job:

Was jij erbij toen Ik de aarde maakte?
Vertel het maar, je weet het toch allemaal zo goed.
God is heel direct in zijn vragen.
Was jij erbij? Nou dan!
Wij zouden zeggen: een beetje rustig dan!

En dan gaat God verder:
Wie heeft de zee tegengehouden
zodat het water niet over het land stroomde?
Nou zijn wij Nederlanders natuurlijk
wel heel erg goed in waterwerken.
Maar dat zijn we ook niet altijd geweest.
Denk maar eens even aan de watersnoodramp van 1953.

En dan nog een vraag over
het begin van de dag.
Wij weten natuurlijk dat de zon
eigenlijk niet opkomt.
Want de zon staat altijd stil.
Maar wij weten dat de aarde zo draait
dat wij daardoor 's ochtends
weer de zon kunnen zien.
Maar toch spreken wij natuurlijk gemakshalve
altijd over een mooie zonsopkomst.

Nou, God maakt het in deze vraag nog directer.

Heb jij het ooit licht laten worden, Job?

Heb jij wel eens de dag laten beginnen?

Alsof God aan Job vraagt:

Doe jij 's ochtends buiten het licht aan?

Het is wel eens leuk om daar zo eens

bij stil te staan!

Wie doet 's ochtends het licht aan!

En zo gaat God maar door

met het stellen van allerlei vragen

aan de arme Job.

En dan tenslotte antwoordt Job:

Ik weet dat U alles kunt!

Wat moet ik nog zeggen?

Laat ik mijn mond maar houden.

Ik heb al teveel gezegd,

laat ik nu maar zwijgen.

Mooi, hè.

Job die een toontje lager gaat zingen.

Job die nu inziet dat God zoveel groter is dan hij

en dat hij daarom maar eens iets bescheidener moet zijn

in al zijn kritiek op God

en niet zo eigenwijs moet zijn.

Wat een les voor ons.

Nou, de leerlingen van Jezus

hadden diezelfde les nodig,

toen zij in hun bootje zaten

in die storm op het meer.

Eerst maakten ze in paniek Jezus wakker.

En wat doet Jezus?

Hij staat op.

Richt zich met een dwingend woord tot de wind.

En zegt tot het water:

'Zwijg stil!'

En wat gebeurde er?
De wind ging liggen
en het werd volmaakt stil!

Wat zullen de leerlingen onder de indruk zijn geweest.
Ze waren zo bang geweest.
En in paniek hadden ze alles gedaan
wat ze maar konden.
Ik zie dat dan bijna voor me.
Je rent van hot naar her.
In paniek probeer je nog te redden
wat er te redden valt.
Zonder dat je het weet
val je uit naar de mensen om je heen.
En als je dan ziet
dat Jezus ligt te slapen,
ja, dan schiet je helemaal uit je slof.

En wat doet Jezus?
Geen enkele paniek.
Geen enkele angst.
Eén woord met gezag is genoeg
om de storm en de zee
tot volledige rust te brengen.

Hier zien de leerlingen ineens weer
dat Jezus niet alleen maar hun meester is,
maar nog zoveel meer.
Hier zien de leerlingen dat Jezus
werkelijk God is.
Gods Zoon.
Ze zijn helemaal onder de indruk
en ook een beetje van slag.
En zo zeggen ze,
ik denk met grote verbaasde ogen:
'Wie is Hij toch, dat zelfs
wind en water Hem gehoorzamen?'

Ach, beste mensen,
zijn wij niet precies hetzelfde als deze leerlingen?
Ook wij kunnen zo makkelijk in paniek raken.
Ook wij kunnen dan zo makkelijk kritiek hebben
op iedereen en zelfs op God.
Waarom doet U niets?

Maar ook wij mogen iedere keer weer opnieuw leren:
God is God.
En wij zijn maar mensen.
Laten wij daarom maar niet al te hard schreeuwen.
En laten we zoals Job maar af en toe eens
een toontje lager zingen.
En laten we vooral eens wat vaker kijken
naar de grootheid van God.
Hij wordt niet zo zenuwachtig
van een stormpje op zee
of een stormpje in ons leven.
Want één woord van zijn kant is genoeg
om de storm en de zee tot rust te brengen.
Amen.